

Багата й складна історія нашої держави. За період свого існування вона то зазнавала поразок, то була переможницею. Протягом століть Україна не мала власної державності та єдиної території. Українські землі в різні періоди належали багатьом державам. І вже в 1919 р. 22 січня був проголошений Акт Злуки Західноукраїнської Народної Республіки та Української Народної Республіки. Державним Гербом Соборної України став тризуб. А пізніше вірш, який написав Павло Чубинський, став Гімном України. І здавалось, що вже можна жити мирним і спокійним життям. Так ні, український народ повинен воювати і воювати...

Події, які тривають на Сході, бентежать кожного громадянина нашої держави. Коли гинуть бійці, які захищають нашу державу і нашу націю, ми не можемо бути байдужими. Багато моїх однолітків, що живуть на окупованих територіях, мріють про спокій в родинях, щоб не чути пострілів, вибухів, не ховатися у підвалах, не голодувати.

Я разом з товаришами нашого класу малюємо малюнки, передаємо солодощі, теплі речі, листи в знак підтримки наших друзів на Сході.

Я поки ще вчуся складати вірші. Наполегливо працюю над ними, і вірю, що один із них буде присвячений перемозі нашого війська і звільненню землі Донбасу і Криму. І знову на вулицях підніметься прапор України.

Кілька років у сусідньому будинку жила дівчинка з Донецька. Вона приїхала разом з мамою до своєї бабусі, тікаючи від війни. Ми потоваришували, разом гралась, вона розповідала про своє гарне місто, про друзів, які виїхали в різні куточки України, і через війну вже ніколи не зустрінуться. Ми всі їй співчували, з мамою купували подарунки. Через деякий час вона стала часто хворіти, їй наш клімат не підійшов і вона повернулася на батьківщину. Ми з нею листуємося. Я їй відсилаю посилки.

Нехай швидше завершиться війна. Я мрію, щоб Віка могла приїздити зі своєю мамою до нас. Я б їй показав, як вмію гарно співати й танцювати, адже, коли друзять діти – друзять і їх батьки, а це єднає Україну.

Чикалюк Кіріл, 10 років,

сmt. Черняхів